

Chàng Mập Đẹp Trai

Đây không phải là chuyện có thật 100%, nhưng nó đã xảy ra với tôi! Thật đấy!

Buổi sáng, tôi tỉnh dậy, khi làm vệ sinh, tất nhiên phải soi mình vô gương, rồi khi thay đồ đi học, cũng phải soi gương, cả hai lần đó tui đều nhận ra rằng tôi là một gã mập, mà mập thì thường tự coi mình là xấu xí và thô kệch, tất nhiên là chán chết đi được. Để tránh cảm giác đó, tui vẫn thực hiện hàng ngày bài tập giảm cân, ăn kiêng và kiên trì vì điều đó, điều lạ là tôi vẫn mập, mập thủ lù!

Có lẽ khi bạn quá gầy, hay quá mập, bạn sẽ suốt ngày quan tâm đến mức tự ti vì điều ấy, mà không để ý đến một sự quan tâm, một tình cảm đặc biệt, một cách đối xử đầy thiện cảm đối với mình. Tôi đã không để ý đến một người đã dành cho tôi một tình cảm như thế. Mà có tưởng tượng tôi cũng không mơ đến điều này, vì người ấy rất xinh đẹp. Có lẽ do tôi có một hình thể đặc biệt, nên dù rất thích nhìn cô ấy cười, nghe cô ấy nói, tôi vẫn không nghĩ đến cô ấy đã để ý đến mình. Bên cạnh cô ấy luôn có một người đẹp trai và tốt đến mức tôi nghĩ hai người ấy được sinh ra để là một đôi. Bởi thế tôi coi chuyện cô ấy đặt tay lên trán tôi để kiểm tra sức khỏe tôi sau những lần bệnh dậy, những bữa sáng mà cô ấy rủ đi ăn, hay những lần hai đứa chạy xe lòng vòng dạo phố là bình thường... Bình thường hơn chuyện một gã trai mập ú yêu một cô bé xinh xắn nhiều.

Thế nhưng dù có không để ý chẳng nữa, thì tôi không thể nào không nhận ra tình cảm của cô ấy dành cho tôi nhiều đến mức nào! Ban đầu tui rất vui, nhưng rồi tôi lại quan tâm đến sự bất bình thường của chuyện ấy. Không biết cô ấy thích tôi vì cái gì nhỉ? Trong đầu tôi tràn ngập suy nghĩ, nhưng chả hiểu sao câu trả lời của tôi luôn liên quan đến thân hình tròn như số không của tôi(?) Tôi cảm thấy mình không xứng đáng, và tôi sợ hình dáng của tôi sẽ làm cô ấy trở thành trò cười cho mọi người xung quanh. Bởi vậy khi đi bên cô ấy, tôi cố ý đi nhanh hơn hoặc chậm hơn, khi có ai nhìn kỹ kỹ chúng tôi là tôi buông tay cô ấy ra, ngó lơ đi để người ta không nhận ra chúng tôi là một cặp... Những lúc ấy, tôi đã không nhận ra cô ấy không ngần ngại vòng tay chặt hơn vào cánh tay tôi, và kéo tôi về vị trí đi song song với mình... Tất nhiên là cô ấy biết vì sao tôi làm vậy, cô ấy biết tôi nghĩ gì, và luôn tìm cách để tôi cảm thấy nhẹ nhàng hơn trong mối quan hệ của chúng tôi. Nhưng dù rất thông minh và khéo léo, cô ấy vẫn không thể làm cho tôi bớt ngu ngốc để quên đi sự thiếu cân xứng trong vóc dáng chúng tôi. Một ngày, cô ấy nhìn thẳng vào mắt tôi, và hỏi:

- Anh biết vì sao em lại quan tâm đến anh không?

_ ... - Tất nhiên là tôi hông biết trả lời như thế nào(!) Cô ấy mỉm cười:

- Tất nhiên là vì anh rất hiền, biết quan tâm người khác, và là một cộng sự tuyệt vời!

- Nhưng ...

- Vâng! - Cô ấy ngắt lời tôi - Em thích anh vì anh không bao giờ giả bộ làm gì vì em, để chứng tỏ mình là một cái gì đó không thể thiếu của em. Em thích anh vì anh tôn trọng mọi người như nhau, và vì anh sống thực sự như thế!

Tôi mỉm cười, chưa bao giờ tôi nhận ra mình lại "tốt" như thế cả! Kỳ lạ...

- Nhưng, em sẽ không bao giờ đến với anh nếu anh chỉ có vậy! - Cô ấy nhìn tôi, và mặt ửng hồng - Em thích nhất ở anh là hình dáng của anh. Anh đừng nghĩ là em đang chòng ghẹo anh, vì anh chưa từng biết rằng em rất thích một bàn tay mũm mĩm nắm lấy tay mình như thế nào. Anh chưa từng biết anh đã khiến em âm lên thế nào khi hai đứa mình đi bên nhau, vì anh có năng lượng mà! Hơn nữa, chỉ cần nhìn anh,

em biết ngay là anh đang vui hay buồn! Có lẽ người mập không khéo lắm trong việc che dấu tâm trạng mình!

... Và cô ấy còn nói rất nhiều về những gì mà tôi, với hình dáng của mình đã có ý nghĩa thế nào với cô ấy. Từ việc ngồi đằng trước che nắng che mưa cho cô ấy, đến việc có một bờ vai to và mềm để cô ấy dựa đầu vào... Từ việc tôi đi rất chậm nên cô ấy không phải đi nhanh trên đôi guốc cao khi đi bên nhau, đến việc mua áo tặng tôi rất dễ, vì chỉ cần lựa cỡ to nhất là xong... Tất nhiên đôi lúc cô ấy đã phóng đại, nhưng tôi cuối cùng đã nhận ra một điều, dù mình có mập béo thế nào, thì mình vẫn có những lợi thế riêng mà không ai có được. Và tôi vẫn có thể là một người không thể thay thế được trên một phương diện nào đó. Mỉm cười, tôi đưa tay lên miệng cô ấy và nói:

- Em không cần phải nói nữa, anh hiểu rồi!

Rồi tôi hỏi:

- Nhưng em có bao giờ mong anh gầy lại không?

Cô ấy lại cười, và chưa bao giờ tôi tự hào vì là một người mập như thế sau khi nghe cô ấy trả lời:

- Để chi vậy? Trong khi em đang có một người thương là một chàng mập đẹp trai nhất thế giới! Khi anh gầy đi, chắc gì danh hiệu nhất thế giới ấy là của anh.